

ייצור בשר העגלים מתוצרת הארץ, לכשיוקדש מאמץ-מה מצד בוקרינו למניעת התמותה של הוולדות בעדרינו ולשיפור הפוריות של פרר-תינו? ולמה לא נמצא דרכים למנוע שחיתת כל כך הרבה „בני-בקר זכרים ובני-בקר נקבות” בגיל הרך, כמשקלם החי מתנודד סביב 200 ק"ג בס"ה? האמנם היה הכרח, בשנת 1964 לשחוט את כל ה-15 אלף עגלים ועגלות מסוג זה ולוותר על ייצור (באמצעותם) של אלפיים טונות משקל חי נוסף? האמנם, יותר קל ויותר הסכוני יהיה לתקן את החסר (מחמת הזנחות בעדרינו) בדרך הייבוא של אלפים רבים של עגלים... מוטסים באווירונים דווקא?

אל לנו לבקש פתרונות שנראים כה קוסמים ממבט ראשון, ואל לנו להיכנע ללחץ של בעלי התאווה לבשר טרי דווקא ולהיגרר אחרי תכניות מפ.קפקות למדי, בה בשעה שקיימים סיכויים להרחיב את ייצור הבשר גם ממקורותינו

אנו!

החדרת מחלות לעדרים שלנו, כיוון שעגלים אלה נפוצים ברחבי הארץ ואין מרכזים אותם במפטמות מרכזיות, מחוץ למשקים. ספק גדול הוא אם אפשר למנוע התפשטות מחלות אלה, אף אם יונהג פיקוח וואטרינארי בכל שלבי הביצוע של קניית העגלים, הטסתם וחלוקתם למשקים בארץ; (3) מחירו של עגל כזה, עם הגיעו ארצה, הוא כ-325 ל"י ובכלל זה כ-300 לירה במטבע חוץ (כ-100 דולר), הרי יש בכך ביזבוז רב במטבע חוץ, כשבמאה דולר אלה אפ"ר שר לייבא כמות גדולה בהרבה של בשר אכיל, במקום הקילוגרמים המעטים של משקל חי בעגרי לים החיים; (4) אין ספק שרבים מבין רוכשי עגלים אלה אף לא יבואו על שכם, כפי שנוכחו כבר לא מעטים מבין אלה שנהגו לרכוש עגלים מתוצרת הארץ, אם כי לא נתלוו אליהם הסיכור נים, הכרוכים בעגלי האווירונים.

למה לנו, איפוא, להסתבך בצרה זו, בשעה שקיימות אפשרויות נכבדות למדי להרחיב את

המלאי של מוצרי חלב בארצות הברית

לפי הודעה של „קומודיטי קראדיט קורפוריישן” פוחת והולך באופן שיטתי המלאי של חמאה, גבינה ואבקת חלב, עד כדי סיכון ההתחייבויות הקיימות לגבי הכפקה לארצות חוץ. להלן מצב המלאי בשלוש השנים האחרונות (באלפי טונות).

התאריך	חמאה	גבינה	אבקת חלב
אוקטובר 62	120.8	11.5	178.1
63 "	32.8	11.6	31.6
64 "	28.0	12.0	63.1

ייצור חלב בנורבגיה בשנים 1960/64

למרות שמספר פרות החלב בנורבגיה ירד בשנים הנ"ל ב-4%, יש לציין עליה מתמדת בייצור החלב. כידוע מייצרים את רוב החלב בנורבגיה בחדשי הקיץ המעטים.

השנה	במיליוני ליטרים
1960	959
1961	962
1962	999
1963	1018
1964	1036

המוצר העיקרי הנורבגי לייצוא היא הגבינה, ורק אחריה החמאה. החל מחודש אוגוסט, עם הירידה של אפשרויות הרעייה, נסגרות רוב המחלבות האזוריות, כיוון שכמויות החלב מספיקות בקושי לצריכת חלב שתייה בערים הגדולות.